

[Jørgen Estrup]

Dette er ikke et socialt truet folkefærd, men det er en gruppe, som skal behandles rimeligt. Det er også derfor, jeg synes, at man skal gøre opmærksom på, at nogen i den gruppe ikke har de samme behov som andre; det er et fordelingspolitisk problem.

Så vil jeg gerne føje til – for det var åbenbart ikke gået op for hverken fru Pernille Sams eller fru Kirsten Jacobsen – at når jeg bragte dette på bane, var det ikke, fordi det var radikal politik eller regeringens politik. Det var for at understrege den hulhed, der er i argumentationen fra både Fremskridtspartiet, fru Pernille Sams og hr. Peter Brixtofte, når man går herop og påstår, at dette er altså en mishandling af boligejerne over skattesystemet. Det, der er tale om, er, at de tre partier ikke kan undvære, at boligejerne er med i skattesystemet, for så får man ikke det tilskud, der ligger i rentefradragsretten. Det er jo det, sagen drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg vil gerne over for hr. Jørgen Estrup oplyse, at der er titusinder af familier, der er gået ned med flaget de seneste år, fordi de ikke har kunnet betale. Og hvis det forslag, som hr. Jørgen Estrup har været fremme med, gennemføres, kan det for en typisk nyetableret familie betyde en årlig skattestigning på 40.000 kr.

Det er simpelt hen mageløst, at man som regeringsparti kan komme frem med sådan nogle tanker i en tid, hvor parcelhusmarkedet er fuldstændig i bund, hvor man ikke kan sælge, og hvor folk, der vil flytte fra en del af landet til en anden, ikke kan komme af med deres bolig.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg ikke sige til hr. Jørgen Estrup, at det handler om, at man i dette Folketing i de sidste 7 år har inddrevet milliarder på milliarder fra boligejerne, fattige som rige. Og den byrde har naturligvis ramt de dårligst stillede boligejere hårdere, end den har ramt de bedrestillede boligejere. Sådan er det; det er almindelig logik. Det, man så bagefter har gjort, er at fordele nogle smuler af de milliarder, man har inddrevet på en selektiv og betonagtig måde, så det er de allerallerdårligst stillede, som kan få en lille luns.

Fremskridtspartiets politik på dette område er, at man skulle have ladet være med at inddrive de mange milliarder kroner fra boligejerne. Man skulle have ladet boligejerne leve i fred og ro i deres egen bolig uden at drive politisk hetz mod dem, så havde man været fri for at vedtage boligpakke nr. 1, boligpakke nr. 2, boligpakke nr. 3, boligpakke nr. 4, boligpakke nr. 5 og nu det sidste eksempel; hver gang koster det 1 mia. kr., som man kan reklamere med er Folketingets hjælp til boligejerne, men det er en brøkdal af de penge, som man tidligere har krævet op fra de samme mennesker. Det svarer jo til, at man sagde til nogle personer: Giv mig 1.000 kr.! Når de så sidst på måneden opdagede, at der ikke var mad, fik de 100 kr. tilbage – og så var man god.

Baadsgaard (S):

Boligpolitik optager af gode grunde mange mennesker, for gode og trygge boligforhold er afgørende for hver enkelt danskers dagligdag.

Socialdemokratiet har altid prioriteret gode boligforhold højt på den politiske dagsorden, og derfor vil vi heller ikke nøjes med at beskæftige os med boligejernes forhold. Det skal siges her, hvor vi nu for fjerde eller femte gang har en forespørgsel om boligejernes vilkår.

Socialdemokratiets boligpolitik sigter mod at skabe trygge boligforhold både for dem, der bor til leje, og dem, der ejer deres bolig. Vi synes, at der skal være et varieret boligudbud, så der er plads til både ejerboligen, den private andelsbolig, lejeboligen og andre boligformer efter den enkeltes ønske og behov, og uanset hvad folk har valgt eller de er blevet tvunget til at bo i, mener vi, at det er Folketingets opgave at sikre den enkelte tryghed i boligen og så gode boligforhold som muligt.

Med disse indledende bemærkninger skal det selvfølgelig ikke skjules, at der er vanskeligheder også på ejerboligområdet. Boligudbudet og boligforholdene her i landet er meget varieret, og selv om Fremskridtspartiet forsøger at fremstille det, som om hele ejerboligsektoren er i vanskeligheder, er det jo ikke tilfældet.

Der er store variationer. Der er problemer for nogle boligejere, men der er også problemer for en hel del lejere. 200.000-300.000 lejeboliger er nedslidt og dårligt vedligeholdt, mens andre lejeboliger – og det er da heldigvis